

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 317

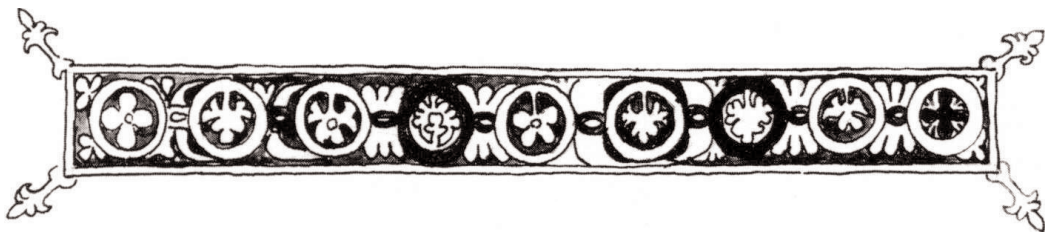
Ἰούνιος 2012

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΑΛΙΕΙΑ ΤΩΝ ΛΑΣΩΝ

Ἰωάν. Χρυσόστομος, Εἰς τήν Α' Κορινθίους, Ὅμιλ. Ζ, ΕΠΕ, τ. 18, σελ. 214

Αὐτό μάλιστα θαυμάζειν ἔχρην, ὅτι ἀνθρώπους βαρβάρους τοιαύτην ἔπεισαν καταδέξασθαι πίστην καί χρηστάς περί τῶν μελλόντων ἔχειν ἐλπίδας καί τό πρότερον τῶν ἁμαρτημάτων φορτίον ἀπεσκευασμένους μετά πολλῆς τῆς προθυμίας εἰς τό ἐπίον τῶν ὑπέρ τῆς ἀρετῆς ἀπτεσθαι πόνων, καί πρός αἰσθητόν μὲν μηδέν κεκηνέναι, πάντων δέ ἀνωτέρους τῶν σωματικῶν γεγενημένους νοεράς δέξασθαι δωρεάς, καί τόν Πέρσην καί τόν Σαυρομάτην καί τόν Μαῦρον καί τόν Ἰνδόν εἶδέναι ψυχῆς καθαρόν καί Θεοῦ δύναμιν καί φιланθρωπίαν ἄφρατον καί πίστειws φιλοσοφίαν καί Πνεύματος ἁγίου ἐπιφοίτησιν καί σωμάτων ἀνάστασιν καί ζωῆς ἀθανάτου δόγματα.

Αὐτό ἔπρεπε πάρα πολύ νά θαυμάζουμε, ὅτι δηλαδή (οἱ ἀπόστολοι) ἔπεισαν βαρβάρους ἀνθρώπους νά δεχθοῦν τέτοια πίστη καί καλές ἐλπίδες νά ἔχουν γιά τά μέλλοντα καί ἀφοῦ ἀπηλλάγησαν ἀπό τό προηγούμενο φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν, στή συνέχεια (τούς ἔπεισαν) μέ πολλή προθυμία νά ἀναλάβουν τούς πόνους γιά τήν ἀρετή, καί κανένα αἰσθητό πράγμα νά μήν τούς ἀφήνει ἐκπληκτους καί ἀφοῦ εἶχαν γίνει ἀνώτεροι ὅλων τῶν σωματικῶν νά δεχθοῦν νοερές δωρεές. Καί τόν Πέρση καί τόν Σαυρομάτη καί τόν Μαῦρο καί τόν Ἰνδό (τούς ἔπεισαν) νά γνωρίσουν τόν καθαρισμό τῆς ψυχῆς καί τοῦ Θεοῦ τή δύναμη καί τήν ἀπερίγραπτη φιλανθρωπία καί τή φιλοσοφία τῆς πίστειws καί τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν ἀνάστασι τῶν σωμάτων καί τά δόγματα τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Βηματισμός στο σύγχρονο χάος

Σημερώνουμε μέ φόρτιση αγωνίας και φόβου και κλείνουμε την ημέρα μας μέ σωρευμένες, επάλληλες, πικρές εμπειρίες στά κυκλώματα της σύγχρονης ζωής, όπου πρυτανεύει ή άπαξίωση του άνθρώπου, ή φορτική εκμετάλλευσή του και ή καθυπόταξη του στά θελήματα των ίσχυρων της γής. Ή εποχή μας διαγράφει από τόν πίνακα της ζωής την έλευθερία και την καταξίωση του άνθρώπινου προσώπου και έντάσσει τίς λαϊκές μάζες στά συμφέροντα της όλιγαρχίας.

Δέ θά έξαντλήσω τή γραφίδα μου διατυπώνοντας άπογοητευτικές κρίσεις και άσυγκράτητες αίχμές κατά των ίσχυρων της γής ή των διεστραμμένων ήγετων της φοβισμένης ανθρωπότητας. Θά συγκεντρώσω την προσοχή μου και θά καθηλώσω τίς κρίσεις

μου στην προσωπική μου εϋθύνη, ως λειτουργού της Έκκλησίας Ίησοϋ Χριστοϋ και στην εϋθύνη των συλλειτουργών μου πού έγγράφονται στην ιστορία ως ποιμένες και διδάσκαλοι χωρίς νά συγκλονίζονται από την εϋθύνη της άποστολής τους και χωρίς αυτός ό χαρακτηρισμός νά διανοίγει τόν όρίζοντα του καθημερινού τους χρέους και νά τους έμπνέει νά διδάσκουν και νά χειραγωγούν τό έκκλησιαστικό πλήρωμα στό φώς της αλήθειας, στην εμπειρία της έλπίδας και στά πλούσια βιώματα της αγάπης.

Τό έρώτημά μου ένα και μοναδικό. Για μιά όλόκληρη τετραετία, από τό 2008 ως τό 2012, τό βαρύ έργο της Αρχιεπισκοπικής εϋθύνης τό έπωμίζεται ό από Θηβών και Λεβαδείας Ίερώνυμος. Πλαϊί του, εκείνοι πού τόν ψήφισαν και τόν θρόνισαν στον

ὕπεύθυνο θῶκο καί ἐκεῖνοι πού αὐτός τούς ἐπέλεξε, τούς χειροτόνησε καί τούς πρόσφερε τήν ποιμαντική ράβδο τῆς εὐθύνης καί τῆς ἀγάπης, ἀλλά καί ἐκεῖνοι πού δέν τόν τίμησαν μέ τήν ψῆφους, ἀλλά παρακάθησαν κοντά του κατά τίς συνεδριάσεις τῆς τακτικῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, καταθέτοντας γνώμη καί κόπο γιά τόν ἁγιασμό καί τή γενικότερη καθοδήγηση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ποιμνίου.

Ἐπί τέσσερα χρόνια λειτούργησαν ἀδιάκοπα καί ὁ θεσμός τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί ὁ θεσμός τῆς Ὁλομέλειας. Ποιό εἶναι τό ἔργο πού θεμελιώθηκε, λειτούργησε καί ἀπέδωσε καρπούς; Ποιά ἦταν τά ὁράματα πού κατατέθηκαν στήν τράπεζα τῶν διασκέψεων, πού διαμορφώθηκαν σέ προγράμματα καί πού τροφοδότησαν τόν πεινασμένο λαό; Ποιά ἡ πληρότητα τοῦ λόγου καί ποιὰ ἡ θερμότητα τῆς ἀγάπης, πού ἐνέγραψαν τήν Ὁρθόδοξη Ἑλληνική Ἐκκλησία στόν πίνακα τῶν ἀποστολικῶν καί ἀγιοπατερικῶν Ἐκκλησιῶν, πού κράτησαν τή στάθμη στή γνησιότητα καί στήν πληρότητα.

1) Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος κατά τήν πρώτη χρονιά

τῆς θητείας του στό ὑψηλό του λειτούργημα ἔκανε μιὰ σοβαρή δήλωση: «Πρέπει νά μελετήσουμε καί νά ἀναθεωρήσουμε τόν τρόπο ἐκλογῆς τῶν μητροπολιτῶν». Ἡ δήλωσή του αὐτή ἔχει νόημα. Χωρίς νά εἶναι ἰδιαίτερα ἀποκαλυπτικός καί ἐλεγκτικός, ἄπλωσε στήν τράπεζα τῶν συνοδικῶν διασκέψεων τόν βαρύτατο τόμο τῶν ἀποτυχημένων μητροπολιτικῶν καί ἐπισκοπικῶν ἐκλογῶν, πού ἐπὶ σειρά δεκαετιῶν γεμίζει τήν Ἐκκλησία μέ κατεγνωσμένα πρόσωπα, τά ὁποῖα μεταποιοῦν τό ἱερό θυσιαστήριο σέ τόπο διεστραμμένης ζωῆς καί ἄθλιας ἐκμετάλλευσης.

Δέ θά ἐπιτρέψω στόν ἑαυτό μου νά σύρει καί νά προβάλει στήν καθημερινή ἐνημέρωση ὀνόματα καί πρακτικές πού ἔπνιξαν τίς συνειδήσεις τῶν τίμιων λειτουργῶν καί τῶν ἀγνῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου. Κάθε τόσο ἐκπύπτουν στίς αὐλές τῶν ἐπισκοπικῶν ἀνακτόρων καί ρέουν στά κανάλια τῆς δημόσιας ἐνημέρωσης τέτοιες ἐκτροπές καί τέτοια σκάνδαλα πού ματώνουν τίς καρδιές καί βρωμίζουν τήν καθημερινότητα. Ὅλες αὐτές τίς ἐκτροπές, πού γίνονται ἀνάγνωσμα καί σχολιασμοί, τίς θεωρῶ ἀπεικονίσεις τοῦ χάους καί πρωτοβουλίες τῆς

ντροπής. Θά ἀποσπάσω μόνο μιά φράση ἀπό εὐρύτατο δημοσίευμα ἐκκλησιαστικοῦ δημοσιογράφου, πού ἐπί σειρά ἐτῶν φωτογραφίζει τίς ἐκτροπές καί κάνει τήν προσωπική του ἀπογοήτευση ἐμπειρία καί πόνο ὁλόκληρης τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκογένειας.

Ὁ γνωστός ἐπικοινωνιολόγος Σωτήρης Τζούμας, μέ δημοσίευμα στήν προσωπική ιστοσελίδα του *Sotirioslogos.gr*, στίς 28-3-2012, κάνει λόγο γιά τίς ὀργισμένες ἀπαντήσεις πού ἔδωσε ὁ προηγούμενος Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος σέ ψηφοφόρους μητροπολίτες πού ἀμφισβήτησαν τό ἦθος δικοῦ του προσώπου καί τοῦ ἐκδήλωσαν σειρά ἐπιφυλάξεων. Γράφει ὁ δημοσιογράφος στήν ἐνημέρωσή του: «Κάποιοι, εὐεργετηθέντες ἀχάριστοι Ἀρχιερεῖς, ὅταν τοὺς ζητοῦσε (ὁ Χριστόδουλος) νά τόν ψηφίσουν (τόν εὐνοούμενό του) τοῦ ἔλεξαν... ναί, μέν ἀλλά, θά δοῦμε, δέν ξέρουμε κι ὅτι... λόγοι συνειδήσεως δέν τοὺς ἐππρέπουν... Γιά νά εἰσπράξουν ἀπό τό Χριστόδουλο τό ἐκπληκτικό: "Ξέρεις πόσα λερωμένα ράσα ἀναγκάσθηκα νά φιλήσω ἐγώ, γιά νά καλμάρω ἐκείνους πού ἀντιδροῦσαν στήν ἐκλογή σου;;; Κι ἔχεις τό... θράσος νά μοῦ μιᾶς ἐσύ γιά συνείδηση;;;"»

Ἡ ἀπάντηση αὐτή τοῦ τότε προκαθημένου Χριστόδουλου ἐγγράφει στή σύγχρονη ἐκκλησιαστική ἱστορία σειρά ἐρωτημάτων. Κατά τήν ἐκλογή τῶν ἐπισκόπων λειτουργεῖ ἡ εὐαισθησία τῆς συνειδήσεως ἢ διαγράφεται καί ἀποπέμπεται; Ἑρώτηση δεύτερη. Ἐκλέκτορες μητροπολίτες μέ ἀκρωτηριασμένη τήν εὐαισθησία τῆς συνειδήσεως καί μέ λερωμένα ράσα ἀποτολμοῦσαν τήν ἀνάδειξη τῶν διαδόχων τους; Μέ μιά τέτοια ἐκλογική διαδικασία ἐμπλούτιζαν τήν Ἐκκλησία μέ ἀγίους ἢ τήν πλήγωναν καί τήν διέσυραν; Ἑρώτημα τρίτο. Σήμερα, μετά τήν ἀλλαγή τῆς φρουρᾶς στόν Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο, ἐξυγιάνθηκε τό σύστημα τῆς ἐκλογῆς; Καθάρισαν τά ράσα τῶν ἐκλεκτόρων ἢ βρώμισαν περισσότερο; Οἱ πένες τῶν κατηγορῶν, πού, κατά τό πλεῖστον, βρίσκονται στά χέρια ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων, γεμίζουν τίς ἐφημερίδες, τίς ὀθόνες τῶν τηλεοράσεων καί τίς ιστοσελίδες μέ ἀφηγήσεις σκανδάλων πού ταπεινώνουν τόν προκαθήμενο Ἱερώνυμο καί διασύρουν τά πρόσωπα τῆς αὐλῆς του. Ἀραγε θά τολμήσει ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος νά κάνει πράξη τήν πρόταση πού κατέθεσε ὅταν θρονιάστηκε στήν Ἀρχιεπισκοπική κα-

ρέκλα ἢ θά συνεχίσει κι αὐτός νά φιλάει τά λερωμένα ράσα γιά νά πετύχει τήν ἀνάδειξη τῶν ἀνάξι-
ων;

2) Ἐκκλησιαστικός ἀρθρο-
γράφος καί σχολιαστής τῶν ἀ-
ποφάσεων καί τῶν πράξεων τῆς
συνοδικῆς ὁμήγουρης κατέθεσε
στήν ἐπικαιρότητα τήν ἄποψη
ὅτι συμπληρώθηκε ἤδη πεντη-
κονταετία ὁλόκληρη ἀπό τότε
πού ὁ σκανδαλισμός τῆς ἀνηθι-
κότητας χτύπησε τήν ἐπίσημη
πόρτα τοῦ συνοδικοῦ Μεγάρου
καί ὁ πρόξενος τῶν σκανδάλων
ἐπιχείρησε νά διαρπάσει τά διά-
σημα καί τίς βαριές εὐθύνες τοῦ
Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου. Τό γε-
γονός ἐκείνης τῆς ἐποχῆς προκά-
λεσε μεγάλο σκανδαλισμό, γεν-
ναία ἀντίδραση καί δικαστικές
παρεμβάσεις, πού στό τέλος εἴ-
χαν ὡς ἀποτέλεσμα, μόλις μετά
ἀπό ἑνδεκα μέρες ἄσκησης τῶν
Ἀρχιεπισκοπικῶν καθηκόντων,
τήν παραίτηση τοῦ ἐνόχου καί
τήν ὀριστική ἀπόσυρσή του.

Ὁ σκανδαλισμός τοῦ λαοῦ
δέ σταμάτησε. Ἄλλα περιστάτι-
κά πού πέρασαν καί ἀπό τίς σε-
λίδες τῶν ἐφημερίδων ζημίωσαν
ὁλόκληρο τό σύστημα τῆς συν-
οδικῆς ὀργάνωσης τῆς Ἐκκλη-
σίας καί προκάλεσαν τήν ἐπί-
μονη ἀντίδραση τοῦ λαϊκοῦ στοι-

χείου. Γιά νά μή μακρηγορήσω,
ἐπικαλούμενος περιστάτικά πού
ἐπνιξαν κυριολεκτικά τό κύρος
τοῦ μητροπολιτικοῦ ἀξιώματος,
θά θυμίσω μόνο ὅτι κατά τήν
ἔσχατη τούτη περίοδο, ἐστάλη
ἀπό κάποιο (ἄγνωστο ἢ γνωστό,
κάποιοι τό ξέρουν) ἓνα κείμενο
πρός ὅλους τούς μητροπολίτες
πού θίγει καί ἐκθέτει ἐπισκόπους
καί πρεσβυτέρους πού εἶναι ἄ-
ναστήματα τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Ἱε-
ρωνύμου καί πού ὁ διασυρμός
τους περνάει καί θίγει τόν ἴδιο
τόν προκαθήμενο. Στήν περί-
πτωση αὕτη δέν ἔγινε γνωστή
καμιᾶ ἀντίδραση τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου Ἱερωνύμου, δέ δημοσι-
εῦθηκε καμιᾶ ἀποκατάσταση
τοῦ κύρους τῶν συνοδικῶν πού
εἶχαν χειροτονήσει ἢ διορίσει αὐ-
τούς πού κατηγορήθηκαν γιά
σοβαρά παραπτώματα, οὔτε ἐ-
νημερώθηκε τό εὐρύτατο πλή-
ρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι οἱ κατη-
γορηθέντες ὡς ἔνοχοι προσέφυ-
γαν στή δικαιοσύνη καί ζήτησαν
τήν τιμωρία τῶν λιβελογράφων
ἢ τοῦ λιβελογράφου.

Ὅλα αὐτά τά περιστάτικά,
μαζί μέ μιά ἰδιότυπη συνέντευξη,
πού ἔδωσε ὁ παραιτημένος μη-
τροπολίτης Χρυσόστομος, μέσα
στά γραφεῖα τῆς μητροπόλεως
Ζακύνθου καί ἡ ὁποία ἐντάσσε-
ται στό ἴδιο θεματικό σύνολο,

προκαλοῦν τὴν καθολικὴ λαϊκὴ ἐξέγερση καὶ τὴν κατηγορία ἐναντίον τοῦ προσώπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅτι, ἐνῶ δήλωσε μέμφαση ὅτι πρέπει νὰ ἀλλάξει τὸ σύστημα ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων, ὅχι μόνο δὲν ἔκανε τίποτα ἀλλὰ καὶ διευκόλυνε στιγματισμένα πρόσωπα νὰ λειτουργήσουν καὶ νὰ λιτανεύσουν κρατώντας στὸ χέρι τὴ ράβδο τῆ δηλωτικῆ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

3) Ἀπὸ τίς ἐφημερίδες καὶ τὰ πολλαπλά ἱστολόγια διεσπάρησαν εἰδήσεις ὅτι, κατὰ τὴν περίοδο πού Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πρόεδρος τῶν Συνοδικῶν Ὁργάνων εἶναι ὁ κ. Ἱερώνυμος, σημειώθηκαν ὑποπτες εἰσβολές στὰ ἐρμάρια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ παρεμβάσεις στὰ δρώμενα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶχαν σάν ἀποτέλεσμα τὸ νοσηρισμὸ σοβαρῶν χρηματικῶν ποσῶν. Γιά τὸ περιστάτικό πού ἐκτυλίχθηκε μέσα στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δημοσιεύτηκε καὶ ἔγινε γνωστὸ ὅτι ἐκλάπησαν χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἐξαφανίστηκαν ἔγγραφα ἀπὸ συνοδικούς φακέλους. Τὰ ἀφαιρεθέντα ἢ κλαπέντα ἔγγραφα ἀντικαταστάθηκαν μέ λευκά χαρτιά μέ τὴν προφανή σκοπιμότη-

τα νὰ μὴν προδοθεῖ ἡ πράξη τῆς ἐξαφανίσεως ἀπὸ τὸ ἄδειασμα τῶν φακέλων. Τὸ περιστάτικό αὐτό, ἐνῶ διέρρευσε στὸν καθημερινό τύπο, ἀποσιωπήθηκε ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη ἡγεσία. Ἡ μόνη πληροφορία πού δόθηκε ἦταν ὅτι διατάχθηκε ἐσωτερικὴ διοικητικὴ ἔρευνα τοῦ θέματος. Καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀπλώθηκε ἡ σιωπὴ καὶ τὸ χάος. Δὲν ἔγινε γνωστὸ ἂν ὁλοκληρώθηκε ἡ ἔρευνα καὶ ἂν ἡ μαφία τῆς κλοπῆς εἶναι πρόσωπα μέ λερωμένα ράσα ἢ λαϊκοὶ γραφειοκράτες. Οὔτε πληροφορήθηκε τὸ ἐκκλησιαστικὸ πλήρωμα ἂν ἐπιβλήθηκαν ποινές ἢ ἂν ἐκδιώχθηκαν ἐκεῖνοι πού παραβίασαν τὴν ἀρχὴ τῆς ἀξιοπρέπειας καὶ ἐντιμότητος. Περίεργα μπαίνει ἀναπάντητο τὸ ἐρωτηματικὸ γιατί δὲν ἀσκήθηκε ἡ νόμιμη διαδικασία καὶ γιατί δὲν ἐπιβλήθηκαν οἱ ποινές πού ὀρίζονται ἀπὸ τοὺς σχετικούς Νόμους.

Γιά τὸ δεύτερο περιστάτικό, πού ἔγινε γνωστὸ ἀπὸ δημοσιεύματα πού κυκλοφόρησαν εὐρύτατα, ἔχουμε τὰ ἐξῆς στοιχεῖα. Ἕνα κτῆμα μεγάλης ἀξίας, πού βρίσκεται στὴν περιοχὴ τῆς Βουλιαγμένης, εἶχε καταπατηθεῖ ἀπὸ ἐργάτη τοῦ δήμου. Ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας ἔκανε ἀγωγὴ κατὰ τοῦ καταπατητῆ καὶ

τό δικαστήριο ἀποφάνθηκε ὅτι τό κτῆμα ἀνήκει στήν Ἐκκλησία καί πρέπει ὁποσδήποτε νά ἐκφύγει ἀπό τά χέρια τοῦ καταπατητή καί νά ἐπιστραφεῖ στό νόμιμο κύριο. Ἀντ' αὐτοῦ μεθοδεύτηκαν διαδικασίες πού ἐξέθεσαν καί τόν καταπατητή καί τήν Ἐκκλησία. Με διαδικασίες ἐν σκότει, κατά τή μέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, μέσα στά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπογράφηκε συμβόλαιο πωλήσεως αὐτοῦ τοῦ ἐπίδικου κτήματος ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἀγορᾶς του ἀπό τόν καταπατητή. Ἡ τιμή τοῦ κτήματος πού γράφτηκε στό συμβόλαιο δέν προσδιορίστηκε μετά ἀπό δημοπρασία ὅπως ὀρίζει ὁ Νόμος καί δέν ἦταν ἀντίστοιχη μέ τήν ἀγοραστική ἀξία τῶν γειτονικῶν κτημάτων. Τό ἰδιαίτερος περιέργο εἶναι ὅτι τά χρήματα, τά ὁποῖα κατέθεσε ὁ ἀγοραστής-ἐργάτης κατά τήν ὑπογραφή τοῦ συμβολαίου, δέν ἦταν δικά του. Ἦταν ἐπιταγές πού καταβλήθηκαν ἀπό τρίτους, στούς ὁποίους καί πέρασε τό κτῆμα μέ δεύτερο συμβόλαιο, πού, τήν ἴδια στιγμή, ὑπογράφηκε, στό ἴδιο μέρος, μέ τιμή ἀκόμα μεγαλύτερη ἀπό τό πρῶτο συμβόλαιο.

Σύμφωνα μέ τίς δημοσιογραφικές εἰδήσεις τό ὅλο θέμα

ἔχει ξαναπεράσει στά χέρια τῆς δικαιοσύνης. Δέν ἀναφέρουν ὅσο οἱ πληροφορίες ὅτι ὁ Ἱερώνυμος, κατά τό μακρότατο χρονικό διάστημα πού διέρρευσε, ἀπό τότε ἴσαμε σήμερα, ἀντιμετώπισε δυναμικά σύμφωνα μέ τούς Ἱερούς Κανόνες καί κατ' ἐπιταγήν τῶν σχετικῶν Νόμων τή διαπλοκή πού σοφίστηκε τό νοσφισμό τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἐνῶ ὑποσχέθηκε νά βάλει τάξη στά συνοδικά ὅργανα, δέν ἔχει θεσπίσει, ἴσαμε σήμερα, σειρά συνοδικῶν διατάξεων πού νά προστατεύουν τήν Ἐκκλησία ἀπό σκοτεινές, ραδιοὑργες παρεμβάσεις καί ἀπό τόν κίνδυνο καταλήστευσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

4) Στα ὅσα θλιβερά καί ἀπαράδεκτα περιστατικά παραθέσαμε στίς προηγούμενες παραγράφους δέν τοποθετηθήκαμε αὐθέραιπα. Δέν ἐπηρεαστήκαμε ἀπό ψιθύρους τοῦ πεζοδρομίου ἢ ἀπό ἀνησυχίες προσώπων. Εἶναι πτυχές τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς πού καταγράφονται σέ ὄγκο ἐγγράφων, κατά τό πλεῖστον ἐνυπογράφων, σέ σειρά κειμένων καί ἀναφορῶν καί διαρρέουν σέ δημοσιεύματα τοῦ πολιτικοῦ καί ἐκκλησιαστικοῦ τύπου καί λοιπῶν σύγχρονων μέ-

σων ἐνημέρωσης (ἱστοσελίδες κ.λ.π.)

Ἐμεῖς μέ αἴσθημα εὐθύνης ἐπισημαίνουμε ἐντόνως τήν ἀπραξία καί ἀδιαφορία τῆς διοικήσεως Ἐκκλησίας μπροστά στίς ἐπικριτικές ἀναφορές καί στήν αὐξανόμενη ἀγωνία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος. Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, οἱ λίγοι μητροπολίτες πού ἔχουν ἐπωμισθεῖ τήν ὑπευθυνότητα τοῦ μέλους τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τό σύνολο τῶν μητροπολιτῶν πού συγκροτεῖ τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ὥφειλε, μέ τούς διοικητικούς καί ἐρευνητικούς σχηματισμούς πού ἔχει στή διάθεσή της, νά προβεῖ πάραυτα σέ ἄμεση καί ταχεία-ταχύτατη ἔρευνα ἐπὶ τῶν σοβαρῶν αὐτῶν περιστατικῶν πού ἔρχονται στό φῶς τῆς δημοσιότητας, ὥστε νά διαπιστώσει τί ἀπό ὅλα αὐτά εἶναι τό ἀληθές καί τί ἀποτελεῖ συκοφαντία, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν μακροχρόνια ἔκβαση τῆς παράλληλης ποινικῆς διαδικασίας.

Ἐμεῖς αὐτό καταγγέλλουμε καί ἐπισημαίνουμε. Ὁ πιστός ὁμως λαός, ὁ ὁποῖος εἶναι δέκτης ὅλων αὐτῶν τῶν φοβερῶν πληροφοριῶν καί δημοσιευμάτων, ὄχι μόνο ἀγωνιᾷ, ἀλλά, κάτι περισσότερο, ἀπαιτεῖ καί ἀξιώνει ἔγκαιρα καί ὑπεύθυνα νά πληρο-

φορεῖται, τί ἐπὶ τέλους συμβαίνει στόν ἱερό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί μεῖς, μέ τό μικρό δημοσιογραφικό μας ὄργανο, ἀνταποκρινόμενοι στό χρέος μας, μιλάμε ἀνοιχτά καί διάφανα στούς ἀδελφούς ποιμένες καί παρέχουμε τήν ὀφειλόμενη ἐνημέρωση στό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα.

5) Θά καταθέσω στήν κρίση τῶν ἀναγνωστῶν μου, μέ θάρρος καί, παράλληλα, μέ πόνο πολύ, τή συμπεριφορά τῆς ἀπόλυτης σιωπῆς τοῦ προκαθήμενου τῆς Ἐκκλησίας Ἱερώνυμου ἢ τῶν χαμηλῶν τόνων τῶν στιγμιαίων παρεμβάσεων του στή θυελλώδη κρίση τῆς ἐποχῆς καί στήν ἀφόρητη περιπέτεια τοῦ λαοῦ μας, πού συναποτελεῖ τό πλήρωμα τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος, μετά ἀπό μακρά καθυστέρηση καί ἀδικοίωτη σιωπή, τόλμησε νά βγεῖ στήν ἐξέδρα τῆς δημοσιότητας καί νά προσδιορίσει μέ σύντομη διατύπωση τά αἷτια τῆς κοσμογονικῆς ἀναστάτωσης. Εἶπε, ἔγραψε καί ὑπόγραψε ὅτι ἡ κρίση αὐτή δέν εἶναι μόνο οἰκονομική ἀλλά, στήν ἔκτασή της καί στήν οὐσία της, εἶναι πνευματική. Ὅσοι ἀκουσαν καί ὅσοι διάβασαν τό χαρακτηρισμό του αὐτό περίμεναν ἀπο-

σαφήνιση. Αποφάνθηκε μονολεκτικά καί κρυπτογραφικά ὁ προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔθιξε τή σοβαρότητα τῆς καταστάσεως καί σιώπησε. Μπορεῖ νά θεωρήσει κανεῖς αὐτή τή στάση ἐπαρκή καί νά μὴν ἐπικρίνει τόν Μακαριώτατο γιά τήν ἀδικαίωτη σιωπή του; Ἡ μεγάλη του ἀποστολή καί τό ἐπίμονο χρέος του εἶναι νά διδάσκει τό λαό, νά ἀνοίγει μπροστά του τοὺς ὀρίζοντες τῆς πνευματικῆς ζωῆς, νά κάνει μιά σύνδεση τῆς γῆς μέ τόν οὐρανό, τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Δημιουργό καί Πατέρα του Θεοῦ καί νά ἀποσαφηνίζει τί εἶναι ὁ κόσμος καί τί εἶναι ἡ πνευματική οἰκογένεια τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό δέν τό ἔκανε. Ἡ πλατειά μάζα ἔμεινε ἀπληροφόρητη καί στήν οὐσία ἀνέγγιχτη. Χρέος του ἦταν νά ἀναλύσει στόν τάλαιπωρημένο καί πικραμένο λαό τί εἶναι ἡ πνευματική ἐξάρτηση καί ἡ πνευματική ἀνθοφορία τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης καί τί ἡ πολιτική τῆς ἐκμετάλλευσης τοῦ ἀνθρώπινου μόχθου καί ἡ καθυστάση τῶν ἐλεύθερων προσώπων στοὺς σχεδιασμούς τῆς ὀλιγαρχίας καί τῆς ἀπανθρωπιᾶς. Γιά νά παρουσιάσει τό σκοτεινό φάσμα τοῦ σύγχρονου οἰκονομικοῦ σχεδιασμοῦ καί τῶν φτηνῶν ἕως ρυπαρῶν ἐξαγγελιῶν προοδευ-

τικῆς ἀνάπτυξης, ἔπρεπε νά ἐμβαθύνει στή μακραίωνη ἱστορία, νά ξεχωρίσει τίς πράξεις τῆς περιφρόνησης τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, τῆς βίας καί τοῦ αἵματος. Νά συναντήσῃ τίς καθαρές ὑπάρξεις πού τροφοδοτήθηκαν καί ἀναπτύχθηκαν μέσα στή διδασχὴ καί τήν ἀγάπη τοῦ σταυρωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ. Νά καλέσῃ μέ πειστικότητα καί πατρικό ἐνδιαφέρον τό λαό νά ἀνοίξῃ τίς πύλες τῆς καρδιᾶς του καί νά τή γεμίσει μέ τόν πλοῦτο τῆς εὐαγγελικῆς διδασχῆς καί τοῦ παραδείγματος τῶν ἀγίων. Ἡ πνευματικότητα, πού ἀπλῶς τήν ἄγγιξε ὁ προκαθήμενος, εἶναι θησαυρός βαρὺς καί ἀτίμητος γνώσης καί ἐμπειρίας. Κατά τή διατύπωση τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἶναι ἀναζήτησις καί προσέγγισις *«τοῦ τί ἐστὶν ἄνθρωπος καί ὅση τοῦ ἡμετέρου προσώπου ἢ εὐπρέπεια»*. Ἄν δέν ἀναζητήσουμε αὐτές τίς διαστάσεις τῆς ὑπαρξῆς μας, ἂν δέν τίς μελετήσουμε βαθειά καί δέν τίς κάνουμε ὄραμα βίου δέ θά μπορέσουμε ποτέ νά ξεχωρίσουμε τί σημαίνει πνευματικὴ ἀνάπτυξη καί τί σημαίνει ἀπαξίωση καί ἐκμετάλλευση τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτό τό ἔργο ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά τό πραγματώσουν οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό

Τό ηλεκτρονικό φακέλωμα καί ἡ ἐλευθερία τοῦ προσώπου

Πρόσφατα διάβασα ἓνα ἄρθρο σεβαστοῦ κληρικοῦ, πού ἔχω κάθε λόγο νά ἐκτιμῶ. Σέ κάποια σημεία ὁ καλός συγγραφέας γράφει τά ἑξῆς, (ἄσχετα, νομίζω, μέ τό κύριο θέμα του): «*Ἡ ἀπειλή τοῦ ηλεκτρο-*

*νικοῦ φακελώματος, τό ὁποῖο περι-
ορίζει τήν θεόδοτη ἐλευθερία τοῦ
ἀνθρώπινου προσώπου, ἀποτελεῖ
ἀφορμή βαθυτάτης ἀνησυχίας γιά
πολλούς ἀδελφούς*». Καί παρακά-
τω, ἐξειδικεύοντας, ἐπιτείνει τήν
ἀνησυχία: «*Δέν θέλουμε νά γίνου-*

τόν πρῶτο ὡς τόν τελευταῖο. Νά ἀποσυρθοῦν ἀπό τίς ἐκδηλώσεις τῆς κοσμικῆς ἐπίδειξης, πλούτου καί στόμφου καί νά χειραγωγήσουν τό λαό στόν κῆπο τῆς πνευματικῆς Ἑδέμ, ἐκεῖ πού ἀνθίζει ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ καθαρότητα τοῦ βίου καί ἡ ζεστασιά τῆς ἀγάπης. Μέ μιά λέξη ἢ μέ μιά φευγαλέα πρόταση, ὅτι ἡ σύγχρονη κρίση εἶναι πνευματική καί ὄχι οἰκονομική, δέν ἀνοίγουν οἱ πύλες τοῦ παραδείσου καί δέν χαίρονται οἱ ψυχές τήν ἀλήθεια καί τήν ἀγάπη.

Χρέος τοῦ σημερινοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῆς ἐπισκοπικῆς συνοδείας του εἶναι νά ξεπεράσουν τοὺς χαμηλοὺς τόνους, τίς συμπεριφορές τῆς κοσμικῆς συμπορείας καί τῆς κοσμικῆς λάμπης καί νά ἀνεβοῦν στό Γολγοθά τῆς θυσίας καί στόν ἄμβωνα τῆς ἀγιοπατερικῆς διδαχῆς.

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ**

με ἀριθμοί-νούμερα, νά παραδώσουμε τό πρόσωπό μας στόν ἡλεκτρονικό ὀλοκληρωτισμό». Οἱ ἀπόψεις αὐτές, προερχόμενες μάλιστα ἀπό ἀξιοσέβαστα πρόσωπα, γεννοῦν μέσα μου πολλά ἐρωτηματικά...

Φακέλωμα σημαίνει συλλογή ἀπό ὑπηρεσίες ἀσφαλείας τοῦ κράτους καί ταξινόμηση σέ ἀρχεῖα πληροφοριῶν σέ σχέση μέ τούς πολίτες. Ἀποσκοπεῖ δέ στήν προστασία τῆς πολιτείας ἀπό στοιχεῖα ἀνατρεπτικά. Ἔχει ὅμως καταστεῖ ἀπεχθής στήν κοινή γνώμη, διότι διεφθαρμένα αὐταρχικά καθεστῶτα, γιά νά διώξουν διαφωνοῦντες, ἐκμεταλλεύονται ἀρχεῖα γεμάτα συκοφαντίες καί χαλκευμένα ψεύδη ἀχρείων καταδοτῶν. Σέ εὐνομούμενες πολιτείες, χρέος τῶν ἀρχῶν εἶναι ἡ προστασία τῶν πολιτῶν ἀπό τέτοιου εἴδους δόλιες ἐνέργειες. Καί οἱ πολίτες ἔχουν κάθε λόγο νά διεκδικοῦν στό πολιτικό ἐπίπεδο τήν προστασία τους. Σέ κάθε περίπτωση πάντως, τό φακέλωμα οὐδόλως λυμάνεται τήν ἐλευθερία τοῦ προσώπου. Κάθε πολίτης ἔχει μπροστά του μιά γκάμα ἐπιλογῶν: νά εἶναι εὐχαριστημένος μέ τό καθεστῶς καί νά τό στηρίξει· νά διαφωνεῖ στό βάθος, ἀλλά νά σωπαίνει ἀπό φόβο· νά διαφωνεῖ καί νά ἀσκεῖ δημόσια κριτική· νά μπαίνει

στήν παρανομία πολεμώντας το. Ὅποια ἐπιλογή πάντως καί ἂν κάνει, θά ἔχει τίς ἐπιπτώσεις της, γιατί ἡ ἐλευθερία τοῦ προσώπου συνοδεύεται ἄρρηκτα ἀπό προσωπική εὐθύνη. Γιά κάθε ἐπιλογή ὑπάρχουν ἀπορρέουσες εὐθύνες καί ἀντίστοιχα ρίσκα: πνευματικά, ἠθικά, ὑλικά, πολιτικά, ποινικά, κτλ. Δέν μπορείς νά διεκδικεῖς ὡς δικαίωμα τήν ἐλευθερία σου καί ταυτόχρονα νά θέτεις ὡς ὄρο τήν ἀσφάλεια τοῦ ἀπυρόβλητου. Ἡ διεκδίκηση τοῦ ἀπυρόβλητου διακυβεύει τήν ἴδια τήν ἐλευθερία τοῦ προσώπου· τήν ὑποδουλώνει στήν ὑποκρισία.

Ἀνάλογα πράγματα ἰσχύουν καί στό θρησκευτικό πεδίο. Μέ ποιό τρόπο προδιαγράφει τήν πνευματική μου πορεία, τίς σχέσεις μου μέ τό Θεό καί τούς ἀδελφούς μου, τό ὅτι κάποιοι ἀρχαιοθετοῦν ἡλεκτρονικά πληροφορίες, βάσιμες ἢ ἀβάσιμες, σχετικά μέ τήν οἰκογένειά μου, τήν ἐπαγγελματική καί οἰκονομική μου κατάσταση καί συμπεριφορά, τή ζωή καί τίς πεποιθήσεις μου; Ἄν δέν ἀποποιηθῶ ἐγώ τήν θεόσδοτη ἐλευθερία μου στίς ἐπιλογές μου γιά τή ζωή, ἀποδεχόμενος καί τήν εὐθύνη τῶν ὅποιων συνεπειῶν, κανένα φακέλωμα, πού κάνουν ἄλλοι γιά μένα, δέν μπορεί νά μοῦ τήν πάρει. Καί πῶς μέ καταργεῖ ὡς πρόσωπο, μέ κάνει

«ἀριθμό-νούμερο» καί μέ ὑποδουλώνει στόν «ἠλεκτρονικό(;) ὀλοκληρωτισμό», καί μάλιστα οἰκειοθελῶς(!), ὅπως λέει ὁ καλός παππούλης, ἂν κάποιοι δώσουν ἕναν ἠλεκτρονικό ἀριθμό ἀρχειοθέτησης στήν ομάδα πληροφοριῶν γιά τό πρόσωπό μου;

Ἡ ἀπόκρυψη “προσωπικῶν δεδομένων” δέν μπορεῖ νά εἶναι ὁρος γνησιότητας γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Ἄν ἦταν, δέ θά τιμούσαμε τούς Ἀποστόλους, τούς Μάρτυρες, τούς Πατέρες, οἱ ὁποῖοι «*θέατρον ἐγενήθησαν τῷ κόσμῳ καί ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις*» (Α΄ Κορ. δ΄ 9). Ὁ Χριστιανός καλεῖται νά ζεῖ ὡς «*πόλις ἐπάνω ὁρους κειμένη*», ὁρατός πανταχόθεν, χωρίς ἀπόκρυφες πτυχές. Δέν ἔχει νά κρύψει τίποτα. Οὔτε τίς ἁμαρτίες του. Γιά τό Χριστιανό, ἐν ἄρετῃ ζωή δέν σημαίνει ζωή χωρίς ἁμαρτίες. Αὐτό εἶναι οὐτοπία· «*οὐδεῖς ἀναμάρτητος*». Σημαίνει ζωή διάφανη, γνήσια, ὅχι ἄλλη στό φῶς καί ἄλλη μέσα σέ ἀχλή εὐσεβοφάνων ἀποκρύψεων. Σημαίνει ὁμολογία τῶν ἁμαρτιῶν του, συντριβή καί ἔμπρακτῃ, ὅχι μόνο μέ λόγια, μετάνοια. Μέ μιά τέτοια ζωή, γίνεται «*τό φῶς τοῦ κόσμου*» (πρβλ. Ματθ. ε΄ 14), ἀλλά καί προκαλεῖ τό φθόνο τοῦ κόσμου. Αὐτή εἶναι ἡ στενή ὁδός τῶν πιστῶν. Πότε ὁ κόσμος δέχτηκε καί δέν πολέμησε τήν εὐσεβή ζωή; Δέν εἶναι γραμμένο ὅτι «*πάντες οἱ*

θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται»; (Β΄ Τιμ. γ΄ 12). (Πάντες, χωρίς ἐξαίρεση· τόσο πού, ἂν δέν ὑφίσταται ὁ πιστός στή ζωή του πιέσεις καί διωγμούς, θά πρέπει νά ἀναρωτηθεῖ μήπως δέ θέλησε νά ζεῖ εὐσεβῶς!) Ἀνεξάρτητα πάντως ἀπό τό ὅποιο φακέλωμα, οἱ γύρω του συνάνθρωποι γνωρίζουν πολλά γιά τήν πολιτεία του. Τίποτα δέ μένει κρυφό. Καί ἡ συνειδήσή του γνωρίζει πολύ περισσότερα, πού οἱ γύρω του ἀγνοοῦν ἢ δέ θέλουν νά μάθουν. Πάνω δέ ἀπ’ ὅλα, ὁ παντεπόπτης Θεός, ὁ «*ετάζων νεφρούς καί καρδίας*», καταγράφει σέ «*βίβλους*» (μέ σύγχρονη ὁρολογία, σέ «ἀρχεῖα») μέ ἀδιάσειστα τεκμήρια, ποιός εἶναι, τί πρεσβεύει καί τί πράττει ὅσο ζεῖ. Αὐτές δέ οἱ «*βίβλοι ἀνοιγέσονται, φανερωθήσονται πράξεις ἀνθρώπων, ἐπίπροσθεν τοῦ ἀστέκτου Βήματος*» (λυχνικό Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω) ὅταν ὁ Κύριος ἔλθει «*κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς*». Τό ἠλεκτρονικό φακέλωμα τοῦ κόσμου μᾶς μάρανε!....

Ξέρω ὅτι, γιά τίς πεποιδήσεις μου, κάποιοι μέ κατατάσσουν στά ἄβουλα ὑποχεῖρια ἐνός «μεταφυσικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ». Δέ μέ ἀπασχολεῖ. Ἐπίτρεψέ μου ὅμως, καλέ μου παππούλη, νά θεωρῶ ψευδοπρόβλημα καί αὐτό, γιά τό ὅποιο μοῦ κρούεις τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου, τόν «ἠλεκτρονικό ὀλοκλη-

ρωτισμό», όταν, για πρακτικές ανάγκες λειτουργίας των οργανωμένων κοινωνιών (φορολογία, ασφάλεια, κοινωνική πρόνοια, κτλ.), ἀρχαιοθετούνται στοιχεῖα γιὰ τό πρόσωπό μου κωδικοποιημένα σέ ἀρχεῖα, πού στήν ἐποχή μας εἶναι ἠλεκτρονικά. Μήπως δέν ἀπογράφηκαν ἡ Παναγία μας, ὁ Ἰωσήφ, ἴσως καί ὁ Κύριός μας ὡς βρέφος, στή Βηθλεέμ, στά ἀρχεῖα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Imperium; Οἱ πιστοί αὐτοί Ἰουδαῖοι, ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, ἀπεμπόλησαν τή «θεόσδοτη ἐλευθερία» τους μέ τή συμμόρφωσή τους, γιὰ ἓνα θέμα, πού δέν ἔθιγε τήν πίστη τους, στό διάταγμα τοῦ εἰδωλολάτρη καί ἀλαζόνα κατακτητή τους, σέ μιά ἐξουσία δηλαδή «*υπερραιρόμενη ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεόν ἢ σέβασμα*» (Β' Θεσ. β' 4), θεοποιημένη στό πρόσωπο τοῦ Καίσαρα;

Τά ἐρεβώδη κέντρα διακυβέρνησης τοῦ κόσμου βυσσοδομοῦν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καί πασχίζουν νά μεταλλάξουν ἐλεύθερους ἐν Χριστῷ πιστούς σέ πόνιους. Καί ἀπλώνουν δίχτυα καί παγιδεύουν ἀναρίθμητα πλήθη στή μάντρα πολλῶν «ὀλοκληρωτισμῶν»: Στήν τυραννία τῆς «γλυκιᾶς ζωῆς»· στά δεσμά ξέφρενου δανεισμοῦ· στήν κραιπάλη τοῦ καταναλωτισμοῦ· στό ἀφίονι τοῦ πανσεξουαλισμοῦ· στή βουλιμία γιὰ γρήγορο

καί ἄκοπο πλουτισμό· στήν ἀλαζονεία τῆς χλιδάτης προβολῆς· στό ἀκόρεστο πάθος γιὰ ἐξουσία καί λιβάνισμα· στό ζυγό τῆς ἀναλγησίας γιὰ τόν πλησίον· στήν ἀπολυταρχία τοῦ «ἐγώ». Τέτοιους «ὀλοκληρωτισμούς» θέλουν νά ἐγκαθιδρύνουν. Αὐτοί εἶναι πού διασποῦν τό σκληρό πυρήνα τῆς «θεόσδοτης ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου», γιατί χωρίς τή συγκατάθεσή του δέ γίνεται νά ριζώσουν. Τό «ἠλεκτρονικό φακέλωμα» τοὺς εἶναι ἀδιάφορο· ἔχει νά κάνει μέ ἀρχεῖα ὑπηρεσιῶν, ὅχι μέ τήν καρδιά τοῦ πιστοῦ.

Κάτι ἀκόμα, παπούλη μου. Ἡ τρομολαγνεία τοῦ «ἠλεκτρονικοῦ φακελώματος» τοὺς πάει κουτί. Πολλοί ἀδελφοί βαυκαλίζονται μέ τόν ἀγῶνα κατὰ τοῦ φοβεροῦ(;) «ἠλεκτρονικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ», (διαπιστώνοντας σύντομα ὅτι, στή σύγχρονη μορφή τοῦ κόσμου, κάνουν μιά τρύπα στό νερό...), ἐνῶ ταυτόχρονα, ὅπως δείχνουν μέ τήν πολιτεία τους, θεωροῦν ὡς παρωνυχίδες ὅλους τοὺς παραπάνω «ὀλοκληρωτισμούς», στοὺς ὁποίους οὐκ ὀλίγοι παραδίδονται ἀμαχητί...

Ἐχω καί ἐγώ πείρα ζωῆς...
Τήν εὐχή σου, γέροντά μου.

Ἐ. Χ. Οἰκονομάκος

Δεσμεύσεις χωρίς ἀντίκρυσμα

ἔ τὸ παρὸν σχόλιο τῆς περι-
οδικῆς μας ἔκδοσης θὰ ἐ-
στιάσουμε τὶς ἀναφορές μας
σὲ γενόμενες κατὰ τὸ πα-
ρελθὸν ἐπίσημες τοποθετή-
σεις (βλ. δεσμεύσεις) τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, μὲ τὶς
ὁποῖες θίγονται δυὸ καίρια καὶ ἐξόχως
σοβαρὰ θέματα λειτουργίας τοῦ διοι-
κητικοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας
μας.

Με τὸ πρῶτο ὁ Μακαριώτατος,
πρὸ τῆς ἐκλογῆς του σὲ Ἀρχιεπίσκοπο
Ἀθηνῶν, ὄντας ἀκόμη Μητροπολίτης
Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, ἀναφέρεται στὸ
θεσμὸ λειτουργίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς
δικαιοσύνης, τὴν ὁποία χαρακτηρίζει
ὡς «*ὑπνώττουσαν*» καὶ «*διατεταγμέ-
νην*»! Βαρεῖς οἱ χαρακτηρισμοί, ὅταν

αὐτοὶ προέρχονται ἀπὸ ὑπεύθυνο καὶ
κορυφαῖο στέλεχος τῆς Ἱεραρχίας καὶ
ἀνακοινώνονται μάλιστα σὲ ἐπίσημη
συνεδρία τοῦ ἀνώτατου διοικητικοῦ ὀρ-
γάνου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ μὲ τὸ δεύτερο, ὁ Μακαριώ-
τατος θίγει τὸ σύστημα τῆς ἐκλογῆς
Ἀρχιερέων, καταφερόμενος κατὰ τοῦ
τρόπου τῆς μέχρι τώρα λειτουργίας του
καὶ τοποθετεῖται γιὰ ἄμεση ἐπανεξέτα-
ση καὶ ἀναθεώρησή του.

Καὶ ἰδοῦ. Μετ' οὐ πολὺ, συμπλη-
ρώνονται πέντε ἔτη ἀπὸ τὸ χρόνο τῆς
ἀνάρρησης στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρό-
νο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Μακ.
Ἱερωνύμου. Καὶ στὰ παραπάνω δυὸ θέ-
ματα, θὰ ἔλεγε κανεὶς θέματα ἄμεσης
προτεραιότητας, ἐπικρατεῖ ἄκρα σιωπὴ
καὶ ἀπόλυτη ἀπραξία.

Και γιὰ μὲν τὸ πρῶτο θέμα ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη ἐξακολουθεῖ νὰ «ὕπνωτι» καὶ μάλιστα ὕπνο βαθὺ καὶ ἀδιατάρακτο! Ὅχι μόνο δὲν εἶδαμε καμμιὰ πρωτοβουλία γιὰ νομοθετικὴ ἀναθεώρηση τῆς κείμενης ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας ἐπάνω στὸ ἐπίμαχο αὐτὸ θέμα, ἀλλὰ οὔτε καὶ διαπιστώσαμε, ἔστω κάποια ἐκδήλωση ἢ ἐνδειξη διάθεσης πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση. Τὰ πάντα παραμένουν ὡς εἶχαν καὶ ὡς ἔχουν. Λέτε καὶ ὅλα τελείωσαν μὲ τὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἀλλὰ, ἔστω, μέσα στό, καλῶς ἢ κακῶς, ὑφιστάμενο καὶ σήμερα, ἐκκλησιαστικὸ νομικὸ αὐτὸ πλαίσιο, δὲν παρατηρήσαμε κάποια προσπάθεια κάθαρσης, ἀναφορικὰ μὲ ὅσα φοβερὰ καὶ τραγικὰ κατὰ τὸ πρόσφατο παρελθὸν ζήσαμε, ἀκούσαμε καὶ εἶδαμε ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ καθημερινοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ τύπου καὶ τοὺς δέκτες τῶν τηλεοράσεων.

Δεν εἶδαμε καμμιὰ ἐνέργεια στὶς ἐπίσημες δηλώσεις τοῦ προηγούμενου Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, οἱ ὁποῖες ἔγιναν πάνω στὸ τσουνάμι τῶν ἀποκαλύψεων καὶ μάλιστα ἐνῶπιον τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας γιὰ «φιλήδονους» καὶ «φιλοχρήματους» κληρικούς καὶ γιὰ «ἀνθοκήπια ἀθλιότητων»! Πράγματι, σοβαρότατες διαπιστώσεις. Καὶ τὸ πλήρωμα μένει ἀκόμη μὲ ἀναπάντητο τὸ ἐρώτημα: Τί ἐπιτέλους συμβαίνει στὸν ἱερὸ ἐκκλησιαστικὸ χῶρο;

Ἡ κάθαρση, ὅπως ἐπιγραμματικὰ τὸ διατύπωσε ἐπισήμως καὶ ἀπὸ τηλεοράσεως κορυφαῖος δικαστικὸς

λειτουργός, ὁ τότε Εἰσαγγελέας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ συντοπίτης τοῦ Μακαριωτάτου, ἀείμνηστος Εὐάγγελος Κρουσταλλάκης, «ἦταν ἓνα ἀπλὸ πυροτέχνημα»!! Ἡ δήλωση αὐτὴ τοῦ κορυφαίου καὶ εὐσεβοῦς δικαστικοῦ λειτουργοῦ θὰ πρέπει ἀσφαλῶς νὰ μᾶς προβληματίζει καὶ σήμερα. Καὶ πρέπει νὰ ποῦμε τοῦτο. Ἕνας μόνο Ἀρχιερέας ἀπομακρύνθηκε. Καὶ αὐτός, ὅχι ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀμετάκλητη καταδίκη τοῦ Ἀρείου Πάγου σὲ κάθειρξη γιὰ κακούργημα. Καταδίκη, ἡ ὁποία ἐπέβαλλε ἀπὸ τὸ νόμο «ἄνευ ἐτέρας τινός διαδικασίας», κατὰ δέσμια διοικητικὴ ἐνέργεια, τὴν ἄμεση καθάρσὴ τοῦ.

Δὲν προβληματίζει τὴ διοικοῦσα Ἐκκλησία, ὅταν ἡ, κατὰ τὸν Μακαριώτα-

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Μηνιαῖο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης-Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

190 11 Αὐλῶν-Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

το, «*ὑπνώπτουσα καὶ διατεταγμένη*» ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη, ἐκδίδοντας παραπεμπτήρια γιὰ ἀνακρίσεις, μὲ ἀφορμὴ καταγγελίες σὲ βάρος Ἀρχιερέων, προσέθετε καὶ τούτη τὴν παράδοξη φράση: «*ἵνα μὴ μείνῃ ἵχνος ὑποψίας εἰς βάρος τοῦ Μητροπολίτου...*, *διατάσσομεν ἀνακρίσεις*», κατὰ παγκόσμια δικονομικὴ πρωτοτυπία!

Αὐτά καὶ ἄλλα πολλά, ποὺ ἔχουν ἔλθει στὴ δημοσιότητα καὶ ὡς ἀναγνώσματα τοῦ καθημερινοῦ τύπου, δὲ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἔρευνας ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη, ὥστε καὶ τὸ πλήρωμα νὰ γνωρίζει ὑπεύθυνα, ποῖο ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ ἀληθὲς καὶ τί ἀποτελεῖ συκοφαντία;

Καὶ στὸ ἄλλο ἀπὸ τὰ παραπάνω δυὸ θέματα, ποὺ καλύπτουν οἱ παλαιότερες δεσμεύσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ ἐδῶ, μὲ πολλὴ ἀπογοήτευση, τονίζουμε τοῦτο. Οὐδεμία πρόοδος σημειώθηκε, οὐδεμία ἐξέλιξη παρατηρήθηκε καὶ οὐδὲν ἀποτέλεσμα καταγράφηκε. Οἱ ἐκλογὲς τῶν ἐπισκόπων κινοῦνται στὰ αὐτά, στὰ ἴδια νομοθετικὰ καὶ πραγματικὰ πλαίσια. Μὲ τὶς ἴδιες διεργασίες. Μὲ τὶς ἴδιες ρυθμίσεις. Μὲ τὶς ἴ-

διες διαδικασίες καί... προδικασίες, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Καὶ ἐπισημαίνουμε ἰδιαίτερα καὶ τοῦτο. Ἡ ἐφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», σὲ δημοσίευσμά της, στὶς 11.10.2006, μεταφέρει δηλώσεις τοῦ Μακαριωτάτου ἐπάνω ἀκριβῶς στὸ θέμα τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιερέων, στὶς ὁποῖες τονίζεται χαρακτηριστικά: «*Ἀλλοιώνεται τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας... Ὅταν ἀλλοιώνεται τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ σωπὴ δὲν συγχωρεῖται... Εἶναι τραγικὸ νὰ διαπιστώνει κανεὶς ἱεράρχες νὰ ξεπουλᾶνε τὴν ἐλευθερίαν τους γιὰ ἓνα κομμάτι... ψωμί!*»

ΕΠΙΜΕΤΡΟ. Στὸ κοινὸ-κοσμικὸ δίκαιο τίθεται γενικὸς κανόνας γιὰ τὸ χρόνο παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων. Καὶ ὁ χρόνος αὐτὸς εἶναι ἡ πενταετία, ἐκτὸς τῶν εἰδικὰ ὀριζόμενων ἐξαιρέσεων. Ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμαστε, μέσα στὸ μικρὸ διάστημα ποὺ ἀπομένει γιὰ τὴ συμπλήρωση τοῦ παραπάνω χρόνου τῆς πενταετίας ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, οἱ προαναφερόμενες σοβαρὲς τοποθετήσεις καὶ οὐσιαστικὲς δεσμεύσεις του νὰ μὴν προλάβουν νὰ ὑποπέσουν σὲ παραγραφή.

Ὁ Σχολιαστὴς

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στὸ διαδίκτυο.

Διεύθυνση: www.el-pliροφοrisi.gr

Καὶ οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στὸ διαδίκτυο

(γιὰ μιὰ γνωριμία μέ τό συγγραφικὸ ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: www.spora.gr